

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 145.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e38555.pdf> (tilgået 25. maj 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

ikke oplæses; dernæst var dette ogsaa Præis i Provindsialstænderne. Forsåvidt som der, med Hensyn til det Spørgsmål, som nu foreligger, ingen Bestemmelse findes i Reglementet, således som allerede af den ærede Viceformand bemærket, vil her kunne tænkes 2 Tilfælde, nemlig enten at man beslutter sig til, at alle Andragender skulle oplæses og som Følge deraf ogsaa komme i Rigsdagstidenden, eller at det bliver Regel, at de ikke oplæses, men at herfra kan skee Undtagelser. Med Hensyn til det Første skjønner jeg ikke rettere, end at det vilde have til Følge, at Forsamlingens Tid vilde i betydelig Grad blive medtaget til Oplæsning af disse Andragender, der kunne være af meget beslægtet Indhold, ligesom de da ogsaa derefter vilde blive at optage i Rigsdagstidenden og denne således blive meget opfyldt. Når man således til Exempel betænker, til hvor stort Antal Adresser alene det Anliggende, som den foreliggende Adresse går ud på, nemlig den slesvigske Sag, en Sag, som på det stærkeste griber enhver dansk Mand — og sørgeligt om ikke så var — kan give Anledning, så må det erkjendes, at Rigsforsamlingen kan modtage mange Adresser. Betænke vi videre Forfatningsudkastet, hvormange Gjenstande kunne der da ikke være i det, hvorom Folket kunde ønske at henvende sig til Forsamlingen? Tage vi fremdeles Hensyn til Værnepligtssagen, have vi ogsaa der en Sag, hvor vi kunne vente mange Adresser, og vi kunne måske således beregne, at vi i denne Forsamling kunde komme til at modtage måske flere hundrede Adresser; men det vil let sees, hvormegen Tid i Forsamlingen og hvormegen Deel af Rigsdagstidenden derved vilde optages. Det forekommer mig altså, at det kun var ved at gjøre en Undtagelse for et enkelt Andragendes Vedkommende, at man kunde gå ind på det Forslag, som her er gjort; men jeg skal ikke fordølge de store Vanskeligheder, som efter min Formening ogsaa her frembyde sig. For det Første: efter hvilken Regel skulde man gjøre en sådan Undtagelse? At det skulde være Mængden af Adressens Underskrifter, forekommer mig ikke at kunne gå an. Da vilde f. Er. en stor By fåe et betydeligt Fortrin for en mindre; thi i en større vilde der vel med Lethed samle sig et større Antal Underskrifter, og dog kunde den lille Byes Adresse indeholde ligeså megen Sandhed og ligeså kraftige Ord som den større Byes. Heller ikke forekommer det mig, at selve Antallet bør være det afgjørende; jeg skal oplyse dette ved et Exempel. Jeg har allerede, som Forsamlingen veed, modtaget et Andragende fra en Deel Slesvigere, såvidt jeg veed, for største Delen Flygtninge fra Slesvig. Det forekommer mig, at disse vore Brødre, hvis Huus og Hjem er overladt i troløse og fanatiske Fienders Hånd, i denne Nødens Stilling vistnok have et ligeså stort Krav på, at deres Stemmer skulle lyde høit i denne Sal, som disse 4 til 5000 kjøbenhavnske Stemmer. Hvis man dernæst vil have Regler for Undtagelse i Indholdet eller den Form, hvori Adressen fremtræder, vil dette ogsaa frembyde Vanskeligheder, ligesåvel som, dersom Kortheden eller Længden af den foreliggende Adresse skulde afgive Reglen. Det forekommer mig således, at der i at træffe Bestemmelser herom allerede i Tingenes Natur møder store Vanskeligheder. Jeg skal desuden end yderligere gjøre opmærksom på, at såsnart een Undtagelse er gjort, ville Rigsdagsmænd, der modtage lignende Andragender, strax sinde sig opfordrede til at forlange en lignende Undtagelse for de Andragender, som de indbringe, idet de ellers vilde udsætte sig for Bebreidelser for Lunkenhed fra deres Side, som havde overleveret dem Adresser. Man kunde vistnok på den anden Side herimod sige — og det ville måske mange Stemmer udenfor Salen sige — at man således ikke tilstrækkeligt førger for, at Folkets Stemme kan